

Sygn. akt IV CZ 85/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku W. W.

przy uczestnictwie J. W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 stycznia 2015 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 4 czerwca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił apelację wnioskodawcy W. W. od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie z udziałem J. W. o stwierdzenie nabycia spadku po matce i żonie G. W., zmarłej w G. dnia 29 marca 2013 r. Odrzucenie apelacji nastąpiło na podstawie art. 373 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. ze względu na uznanie, że brak jest substratu zaskarżenia, gdyż zgodnie z art. 677 k.p.c. postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku nie wymaga zaznaczenia, że spadkobierca nabył spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Przewidujący taki obowiązek § 145 ust. 2 Regulaminu urzędowania sądów ma - zdaniem Sądu, z powołaniem się na uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2010 r., III CZP 64/10 - charakter techniczno-organizacyjny, związany z redakcją sentencji postanowienia; nie stanowi zatem uchybienia procesowego, stanowiącego podstawę zaskarżenia orzeczenia sądowego.

W zażaleniu wnioskodawczynie zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 378 § 1 k.p.c. w związku z art. 78 i 176 ust. 1 Konstytucji RP przez doprowadzenie do nierozpoznania istoty sprawy - zarzutów apelacji, a tym samym odmówienia wnioskodawczynie prawa do sądu drugiej instancji. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne, a wnioskodawczynie, wbrew swoim twierdzeniom nie została pozbawiona prawa do sądu drugiej instancji przez nierozpoznanie jej apelacji (art. 78 i 176 Konstytucji RP). Zaskarżone postanowienie wydał Sąd Okręgowy na skutek wniesionej apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego. Postanowieniu temu wnioskodawczynie zarzuciła, że stwierdzając nabycie przez nią spadku nie wskazał w sentencji postanowienia, że przyjęła spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Jak jednak wykazał w postanowieniu Sąd Okręgowy, zaznaczenie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza nie stanowi treści postanowienia o nabyciu spadku według art. 677 k.p.c. Jest to tylko oczekiwane poprzez wewnętrzne postanowienie w regulaminie

urzędowania sądów, a więc nie przez przepis prawa powszechnego, z którego wynikałoby uprawnienie dla uczestników postępowania o stwierdzenie nabycia spadku do domagania się zaznaczenia, czy chodzi o przyjęcie spadku wprost, czy z dobrodziejstwem inwentarza.

Przekonująca argumentacja w tym względzie, podzielana przez skład orzekający w niniejszej sprawie została zawarta w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2011 r., I CSK 439/10 (nie publ.), a wcześniej w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2010 r., III CZP 64/10 (OSNC 2011, nr 3, poz. 26) oraz w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2002 r., III CKN 343/01 (nie publ.). Wbrew twierdzeniom pełnomocnika wnioskodawczynie rozpoznawana sprawa dotyczy kwestii prawnych, o których mowa w powołanych orzeczeniach Sądu Najwyższego. Z kolei, niezłożenie w terminie oświadczenia wnioskodawczynie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza, a uczynienie tego poprzez pełnomocnika procesowego we wniosku o stwierdzenie nabycia spadku, na co nacisk kładzie się w uzasadnieniu zażalenia, nie pozostaje w związku z samym postanowieniem o treści odpowiadającej wymaganiom określonym w art. 677 k.p.c.

Z tych względów nie można uznać, że w zaskarżonym postanowieniu dopuszczono się naruszenia art. 378 § 1 k.p.c., gdyż kwestia prawna, na której oparta została apelacja od postanowienia Sądu pierwszej instancji nie podlega zaskarżeniu tą drogą. Zażalenie należało więc oddalić na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.